

eftersom den i enhver Gaard af Landet findes henfigtsmæssig. Saaledes er det jo ogsaa, og det har, saa vidt vides, ikke givet Anledning til Misforstaaelse. Der er ganske vist en ikke ringe Forskel i de Regulativer paa den Maade, hvorpaa man har affattet Skatlaen, men det behøver jo ikke at vise nogen Uretfærdighed. Det kan jo meget vel være, at Forholdene i de forskellige Gaarde af Landet gøre det tilraadeligt, at der fastsættes et forskelligt Forhold. — Der er et Flertal, som foreslaar at udstemme Bestemmelsen om Indholdet af Regulativerne i det hele, hvorimod et Mindretal vil fastholde det, som staar i Lovforslaget, som det er kommet over til os fra Folketinget, og et andet Mindretal vil ikke have noget imod, at Bestemmelsen stemmes ud, men vil derimod tilføje en ny Regel, gaaende ud paa, at naar der indkommer Klager fra et Distrikt til Amtsraadet over Affattelsen af Regulativet, og Amtsraadet intet Hensyn tager til Klagen, kan Sagen indbringes til Indenrigsministerens Afgørelse. Udvalgets Flertal antager, at der ikke er nogen Grund til at indsætte nogen saadan Bestemmelse. Der har ikke været nogen saadan hidtil, og der har heller ikke vist sig nogen Trang dertil. Jeg tilraader altsaa paa Flertallets Vegne, at man simpelthen udstemmer Slutningen af andet Stykke.

Den næste Paragraf, hvortil vi foreslaa nogle Endringer, er § 7, der jo omhandler bl. a., hvorledes Brugere af de i en Kommune beliggende Skovtræskninger skulle medtages ved Snekastningsbhyrdens Fordeling. I det andet Ting har man sat den Bestemmelse, at Skovstyld skal regnes lige med Ager- og Engsk Hartkorn. Udvalgets Flertal kan ikke paa nogen Maade gaa med til denne Bestemmelse. Vi have nu for Tiden den faste Regel om, at Skovstyld overalt, hvor der bliver Tale om Fordeling af kommunale og offentlige Byrder efter Hartkornet, skal svare halvt mod Ager- og Engsk Hartkorn; saaledes er det nemlig bestemt i Loven af 20de Juni 1850, § 21. I Hensind til denne Bestemmelse svarer Skovstyld nu for Tiden halvt mod Ager- og Engsk Hartkorn, og vi kunne ikke ante det for rigtigt, at man gaar ind paa, hvad Folketinget har vedtaget, at det skulde svare helt derimod; thi derved var der gjort en Begyndelse til, at man ved de enkelte Love om kommunale og offentlige Forhold, hvor der bliver Tale om Fordeling af Byrden paa Hartkornet, vedtager efterhaanden Bestemmelser, som helt forandre den nuværende Regel. Skal Reglen forandres, maa det ske ved, at man optager Spørgsmaalet i Almindelighed om Skovstyldens Deltagelse i

vore offentlige og kommunale Byrder, men det kan ikke anses for rigtigt, at man vælger denne Vej, saaledes at forandre det, naar der er Tale om de enkelte Byrder. Det er ganske vist, at det ikke har nogen stor praktisk Betydning, hvilke Regler der vedtages i denne specielle Lov; men den egentlige Betydning af Bestemmelsen er den, at man forsøger paa gennem denne lille Lov at drive en Risle ind i den Grundsætning, som er opstillet i Lov af 20de Juni 1850, og vil man ikke have det forandret i det hele, saa at Skovstyld derefter skal svare lige med Ager- og Engsk Hartkorn, saa tror jeg heller ikke, at man skal gaa ind derpaa i denne Lov. Thi vedtages det her, at Skovstyld skal svare lige med Ager- og Engsk Hartkorn, kan man ikke senere undslaa sig derfor, ogsaa naar der er Tale om kommunale Statter og Afgifter og den Slags Forhold, at følge den samme Regel. Jeg skal ikke komme ind paa de Grunde, som tale imod en saadan Forandring med Hensyn til Skovstylden, da jeg var saa udførlig inde derpaa ved Lovforslagets første Behandling, men jeg skal kun anbefale det høje Ting at stemme for Flertallets Endringsforslag til § 7 om at føre denne Regel tilbage, at Skovstyld skal svare halvt i Henseende til Snekastningsbhyrden. — I Slutningen af samme Paragraf, hvor det hedder, at det Pengevederlag, der efter det foregaaende bliver at afkræve, skal afkræves vedkommende hvert Mars April Maaned for den forløbne Vinter og kan, om fornødent, inddrives paa samme Maade som Kommuneskatterne, der har Udvalgets Flertal foreslaaet en lille Endring, væsentlig af praktisk Hensyn. Vi have nemlig foreslaaet, at Reglen kommer til at lyde paa, at Bidragene for den forløbne Vinter forfalder til Betaling hvert Mars første Maj. Det er en Regel, som væsentlig vil komme til Anvendelse saadanne Steder som her ude langs Strandvejen, og det er en henfigtsmæssig Forsaldstid, naar disse Pengebæller sættes til at forfalde paa en Tid, da det kan antages, at de paagældende Brugere ere fættede ud.

Til § 8 have vi foreslaaet en Endring, som gaar ud paa, at alle de Brugere, som ikke have haft to Skæpper Hartkorn eller derover, skulle svare Snekastningspligt saaledes, at der kun skal afkræves dem en Snekastningsdag hver Vinter, med mindre de ansættes højere efter Assurancefum eller Folkehold. Den nu i Forslaget staaende Regel er jo den, at de her ommeldte Brugere skulle svare halvt med Brugere af to Skæpper Hartkorn, med mindre de ansættes højere efter Assurancefum og Folkehold. Under denne Forudsætning kunne da de, som